

N.U.R.S.E.

Pacientka č. 1

Personálie

Rok narození - 1989

Stav – vdaná

Příbuzní – manžel (otec dítěte)

Státní občanství – CZE

Vzdělání – VŠ

Zaměstnání - marketing

Anamnéza

RA- otec hypertenze, matka revmatoidní artritidy, otec matky nedomykavost chlopně, matka otce CA prsu, sestra matky dítě VVV, úmrtí po porodu

OA- běžné dětské nemoci, vážněji nestonala, úrazy neuguje

GA- I/II po spontánní koncepci, docházela do Gennetu pro sterilitu primária, herpes genitális NE, úrazy NE, gyn. Operace NE, menarche 12 let, cyklus 29/5

Porod

28. 10. 2019

Partus mat. spont in grav hebdomada 40+6, I/I, GBS neg

Epi mdl I. Sin

Plod – 3220 g, 49 cm, muž, zralý, stav fyziologický, APG 9+10+10, bradykardie v závěru 2. doby, klíčka kolem krčku, porod vedl lékař

Rozhovor

Za pacientkou přicházím druhý den po spontánním porodu, za účelem rozhovoru metodou NURSE, pacientka s rozhovorem a nahráním zvukové stopy souhlasí, stejně tak zdravotnický personál na oddělení.

Začínám pozdravem, představením se, znovu opakuji účel a přibližný průběh rozhovoru. Otázky a přibližnou strukturu mám vypracovanou z předchozího dne s náhledem do pacientčiny složky.

Slova pacientky budou označena písmenem P, slova mě jako studentky písmenem S.

S: Ve vaší gyn. Anamnéze jsem si všimla, že jste se primárně léčila společně s manželem pro sterilitu, nemohli jste otěhotnět. Jak na tohle období vzpomínáte, jak probíhalo?

P: S tehdejšími ještě přítelem jsme se rozhodli, že se začneme snažit o miminko asi před třemi lety. To mi bylo 27 a říkali jsme si, že už nastala ta vhodná chvíle. Tak jsem vyřadila HA, asi půl roku jsem měla úplně rozházený cyklus, menstruace chodila, jak se jí chtělo, pak mi moje gynekoložka píchala i vyvolávací injekce. Po nich se to srovnalo a pak už jsem začala menstruat normálně a kupovala jsem si i ty ovulační testy z lékárny a ty mi vycházely pozitivně, takže jsme se mohli začít snažit. To byl asi červen 2017. Tak jsme to zkusili, nechali jsme tomu, jak se říká, volný průběh, ale po půl roce

pořád nic, o to už jsem začínala být nervózní a šla jsem ke své doktorce a ta říkala, ať to ještě zkusíme pár měsíců, předepsala mi i nějaký podpůrný léky a tak. Tak jsem si myslela, že už to s nimi třeba půjde, ale když uběhl další půl rok, tak už jsem byla vážně zoufalá. Kamarádky kolem mě, co se začaly snažit i mnohem později měly už miminka nebo byly těhotné a já pořád nic. I okolí už tlačilo a vyzvíдалo, přitom vůbec netušili, co se děje.

S: To pro vás muselo být velmi nepříjemné, vidím na vás, že když o tom teď mluvíte, znovu trochu rozrušená a znovu se vám vybavují ty pocity z toho období.

P: Bylo to fakt nehezký období, pořád na to myslíte a říkáte si, co děláte špatně a přitom vlastně sám sebe přemlouváte, abyste na to nemyslela. Doma to pak už s mužem taky začalo trochu drhnout, po čase se začal cítit, jako že není dost mužný, na to aby mi udělal dítě a tak. Ale o tom se mi nechce mluvit.

S: Naprosto vás chápu, nechci vás do ničeho nutit. Je normální, že se vám o takhle intimních záležitostech nechce povídat. Můžeme se přesunout do doby, kdy jste začali navštěvovat Gennet.

P: Jo, do Gennetu jsme začali chodit na doporučení mojí doktorky. Když už jsem vlastně měla diagnostikovanou tu sterilitu. Nejdřív kvůli různým testům a vyšetřením, co se třeba normálně neprovádí. A zároveň tam s námi probírali i možnost IVF, což jsem nejdřív nechtěla, ale pak o tom začala přemýšlet čím dál tím víc. Ale naštěstí to nakonec nebylo potřeba.

S: Je z vás cítit obrovská radost, že jste po tak dlouhé a trnité cestě dorazili úspěšně do cíle. To je úžasné, ne každý má takové štěstí.

P: Ted jsme strašně šťastní, že to dobře dopadlo, protože tenkrát nám v tom Gennetu diagnostikovali jednu imunologickou vadu, a proto to tak dlouho trvalo. Když jsem otěhotněla i přes to přirození, to byl pro mě fakt zázrak, celý těhotenství jsem se ale neskutečně bála potratu, nebo toho, aby byl malý zdravý, ale naštěstí to všechno vyšlo. A teď tady máme Filipka (jméno dítěte).

S: Mám z vás velkou radost, že všechno dobře dopadlo, a že jste šťastní. Přeju vám i miminko hodně štěstí a zdraví do života, a kdyby cokoli, v průběhu šestinedělí se můžete s čímkoli okolo vás či dítěte obrátit na UPMD.

Rozhovor jsem zakončila opětovným poděkováním a rozloučením se.

Pacientka č. 2

Personálie

Rok narození - 1987

Stav – vdaná

Příbuzní – manžel (otec dítěte)

Státní občanství – CZE

Vzdělání – SŠ

Zaměstnání - administrativa

Anamnéza

RA- matka FV leiden – heterozygot, CA coli ut., matern babi CMP, matern děda CA tl. střeva, patern děda CA hrtanu, patern babi CA coli ut

OA- běžné dětské nemoci, vážněji nestonala, 1995 zlomenina klíční kosti, sledována v trombocentru pro FV Leiden- v případě SC nebo protražovaného porodu doporučeno LMWH

GA- I/0 po spontánní koncepci, herpes genitalis NE, úrazy NE, gyn. operace NE, menarche 15 let, cyklus 30/5

Porod

25. 10. 2019

Partus mat. operativus in grav hebdomada 41+0, I/I, GBS neg

Indikace- hrozící hypoxie plodu

Sectio Caesarea secundum gappert, laparotomia secundum Pfannenstiel

Komplikace- parciální abrupce placenty, perioperační nálezy na děloze v.s. endometrióza

Plod – 3030 g, 51 cm, žena, zralý, stav fyziologický, APG 7+8+7, S-P monitor, zhoršená adaptace, tachykardie/dyspnoe, oxygenoterapie 5l, resuscitace, stabilizována, na perinatologii

Rozhovor

Za pacientkou přicházím čtvrtý den po operativním porodu, za účelem rozhovoru metodou NURSE, pacientka s rozhovorem a nahráním zvukové stopy souhlasí, stejně tak zdravotnický personál na oddělení.

Začínám pozdravem, představením se, znovu opakuji účel a přibližný průběh rozhovoru. Otázky a přibližnou strukturu mám vypracovanou z předchozího dne s náhledem do pacientčiny složky.

Slova pacientky budou označena písmenem P, slova mě jako studentky písmenem S.

S: Během vašeho porodu císařským řezem se u vás našly ložiska endometriózy, jak jste se cítila, když vám to lékař oznámil, byla jste překvapená, měla jste třeba obavy?

P: Nejdřív jsem vůbec nevěděla, co to znamená, hodně jsem se lekla, že jsem nějak vážně nemocná a že mám třeba rakovinu. Pak mi ale paní doktorka vysvětlila, o co jde.

S: Vidím, že vás to hodně zaskočilo. Měla jste tušení, například ještě před těhotenstvím, že je u vás něco v nepořádku?

P: Vždycky jsem měla hodně bolestivou menstruaci, ale můj gynekolog říkal, že je to normální, jinak mimo menstruaci jsem ani žádné větší obtíže neměla. Ted se ale trochu bojím, jak to bude do budoucna, jestli mě to nějak neovlivní.

S: To je naprosto normální, že se bojíte a nejste si jistá, jak se vaše diagnóza projeví za nějaký čas.

P: Paní doktorka se ptala, kdy plánujeme další dítě. O tom jsme s manželem ještě vůbec nepřemýšleli, vůbec si to teď nedokážu představit. Že bych třeba za rok znovu otěhotněla.

S: Chápu to tedy správně, že se s lékařem bavíte o možnostech léčby a případně o dalším těhotenství?

P: Hm. Jsem z toho teď taková celá nesvá. Je toho tolik nového s malou a tak, a ještě tohle do toho. Vůbec nevím co s tím. Jestli teda mít co nejdřív další miminko, nebo se jít léčit.

S: Máte obavy, že se špatně rozhodnete, když je toho na vás teď tolik?

P: Jo, ale naštěstí jsme na to dva i s manželem, snad to spolu nějak vymyslíme. Prý to není zase tak moc akutní.

S: Myslím, že ať se rozhodnete jakkoli, bude to dobrá volba a nebudete na ní sama.

Pacientka č. 3

Personálie

Rok narození - 1984

Stav – svobodná

Příbuzní –přítel(otec dítěte)

Státní občanství – CZE

Vzdělání – VŠ

Zaměstnání - manažerka

Anamnéza

RA- rodiče hypertenze, VVV a CMP neguje

OA- běžné dětské nemoci, meningitida 2001, oslabená imunita

GA- III/I po spontánní koncepci, herpes genitalis recid. poslední výsev 1/2017, úrazy NE, gyn. operace NE, menarche 13 let, cyklus 38/5, UPT 2003, spontánní porod záhlavím 2017 – dítě zdravé

Porod

21. 10. 2019

Partus maturus spont. In g.h. 38+6 III/I

Ruptura perinei gr. I, KZ 300 ml

Plod –2950g, 50 cm, muž, zralý, stav fyziologický, APG 10+10+10

Rozhovor

Za pacientkou přicházím třetí den po spontánním porodu, za účelem rozhovoru metodou NURSE, pacientka s rozhovorem a nahráním zvukové stopy souhlasí, stejně tak zdravotnický personál na oddělení.

Začínám pozdravem, představením se, znovu opakuji účel a přibližný průběh rozhovoru. Otázky a přibližnou strukturu mám vypracovanou z předchozího dne s náhledem do pacientčiny složky.

Slova pacientky budou označena písmenem P, slova mě jako studentky písmenem S.

S: Říkala jste mi, že vaše starší dcera onemocněla, teď když jste tady na oddělení šestinedělí. Vidím, že je to pro vás hodně těžké.

P: Má zápal plic a je teď v nemocnici i s přítelem, ten mě uklidňuje, že to spolu zvládnou, ale moc bych jí chtěla mít u sebe a starat se o ní. Je to moje malá holčička. Nikdy v nemocnici nebyla, nikdy nebyla tak nemocná.

S: To je naprosto legitimní, že o ní máte strach a že byste chtěla být u vás. Moc jí milujete.

P: Přítel se o ní určitě stará dobře, ale stejně se bojím, její vlastní táta nás opustil a přítel jí naštěstí přijal jako vlastní. Ani ještě neviděl miminko, jenom jsem mu posílala fotky.

S: Je vám to líto, že je rodina takhle rozdělená a nemůžete si tyhle chvíle prožít společně.

P: Ano, uvidíme, jak to bude, až nás pustí domů. Asi budu muset být u mamky, aby malý něco nechytl. Dceru by už taky měli brzy pouštět. Nebude to jednoduchý.

S: Vaše maminka vám tedy může pomoci s péčí o synka, když přítel bude s dcerou doma?

P: Tak nějak to zatím plánujeme, ale mám z toho obavy.

S: To je naprosto normální, že se obáváte, jak to zvládnete vy s miminkem a jak přítel s dcerou. Přítel i vaše maminka jsou připraveni vám pomoci, nenechají vás v tom samotnou.